

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273,
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Preot Il Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,
Secretar redacție Vasilica Onofrei, tel. 0741 706
602, redactor_sef@yahoo.com
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru
susținerea acestei publicații, dar și pentru
activitățile culturale și filantropice ale parohiei,
primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000
0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

**Programe gratuite pentru copii,
elevi, studenți și tineri organizate în
parohia noastră**

**Adresăm tuturor copiilor, elevilor,
studenților, tinerilor, precum și tuturor
persoanelor interesate, indiferent de vârstă,
invitația de a se înscrie la următoarele
activități:**

- CLUBUL DE ȘAH
- MEDITAȚII LA MATEMATICĂ pentru elevi
de gimnaziu și liceu
- CURS gratuit de LIMBA ENGLEZĂ,

Condiții de înscriere și detalii:

- www.parohiatomacozma.ro
- tel. 0741 706 602 sau 0761 621 994
- e-mail/id messenger: redactor_sef@yahoo.com

BIBLIOTECA PAROHIALĂ

Delectează-te cu o carte nouă!

Citește și informează-te!

Prin Biblioteca Parohială vă punem la dispoziție
o gamă largă de cărți religioase și de cultură
generală.

Program de funcționare:

Duminică, între orele 11.00-12.00,
LA CĂSUȚA FILANTROPICĂ

Persoane de contact:

- *Alexandra Popa, tel. 0720 606 820,
petite_sourire@yahoo.com
- *Irina Dănilă, tel. 0742 344 024,
irina_danila93@yahoo.com

O istorioară minunată atribuită părintelui Arsenie Boca

Un om dormea în coliba
lui, când dintr-odată, într-o noapte,
camera s-a umplut de Lumină și
i-a apărut Dumnezeu. Domnul i-a
cerut să facă o muncă pentru el și
i-a arătat o stâncă mare din fața
colibei. I-a explicat că va trebui să
împingă piatra zilnic, cu toate
puterile sale, ceea ce omul a și
făcut. Mulți ani a muncit din greu,
de la răsăritul la apusul soarelui,
împingea din toate puterile, cu
umerii proptiți pe suprafața masivă
și rece a stâncii de neclinit. În
fiecare noapte bărbatul se întorcea
trist și istovit în coliba lui, simțind
că întreaga zi a irosit-o degeaba.
Tocmai când bărbatul era mai
descurajat, "adversarul" (Satana) a
decis să-și facă apariția în
gandurile plictisite ale acestuia :

- De atâta timp împingi
piatra și ea nici nu s-a clintit.

Așa încât omul a rămas cu
impresia că sarcina lui este
imposibil de realizat și că toată
munca lui va fi un eșec. Aceste
idei l-au deprimat și descurajat pe
bărbat.

"Adversarul" i-a spus:
- De ce te distrugi singur
pentru asta? Petrece-ți timpul
făcând doar un efort minim și te
vei simți mai bine. Bărbatul
ostenit tocmai așa își propusese să
facă, dar înainte de asta a decis să
se roage și să-și spună păsul lui
Domnului.

„Doamne - a spus - am
muncit mult și greu pentru Tine,
adunându-mi toate puterile să fac
ce mi-ai cerut. Acuma, după atâta

timp, nu am reușit să mișc piatra
nici cu jumătate de milimetru. Cu
ce am greșit ? De ce am eșuat?"
Domnul i-a răspuns
înțelegător:

- Prietene, când ți-am cerut
să-mi slujești și tu ai acceptat, ți-
am spus că sarcina ta era să
împingi cu toate puterile în stancă,
ceea ce ai și făcut. Niciodată nu
am spus că aștept ca tu să o miști.
Sarcina ta era doar să împingi. Și
acum vii la Mine obosit spunând
că ai eșuat. Dar chiar asta e
realitatea???

Privește la tine: brațele îți
sunt puternice și musculoase,
spatele e vânos și bronzat, mâinile
îți sunt bătătorite de atâta apăsare,
picioarele ți-au devenit solide și
puternice. Te-ai dezvoltat mult și
capacitățile tale sunt peste ce te-ai
fi putut aștepta să ai. Adevărat, nu
ai mișcat stâncă. Dar vocația ta a
fost să Mă ascuți și să împingi, ca
să-ți pui la încercare credința și
încrederea în înțelepciunea Mea.
Ceea ce ai și făcut. Acum ,
prietene, Eu voi muta stâncă
pentru tine.

Câteodată, când auzim
cuvantul lui Dumnezeu, avem
tendința să ne folosim gândirea
pentru a descifra ce vrea El, când,
de obicei, El nu ne cere decât
simpla ascultare și încredere în
El.

Cu toate că noi credem că
prin credință mutăm munții, de
fapt tot Dumnezeu este cel care îi
muta din loc.

"Dumnezeu nu ne cere să
facem noi minuni. Acelea le face
El."

Și întotdeauna pentru binele
nostru !

**Puteți Direcționa 2% din impozitul pe venitul dvs.
pentru lucrările și activitățile pe care le susține
PAROHIA "TOMA COZMA"**

2%

**Datele noastre necesare
pentru Completarea
Formularului 230 sunt:**
• Numele Asociației :
PAROHIA "TOMA
COZMA"
• CIF (Codul de

Identificare Fiscală): 11198095

• **Contul Organizației în format IBAN:** RO38 RZBR 0000
0600 0027 6450

• **ATENȚIE: La formularul 230 trebuie anexat obligatoriu,
în copie, formularul 210— "Fișa fiscală", care se obține de
la angajator.**

DETALII și INFORMAȚII:

- Oficiul Parohial, tel: 0741 706 602, 0761 621 994
- Direct la Pangarul bisericii

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica celor zece leproși

PROGRAM LITURGIC SAPTĂMÂNAL

Icoană realizată de Bogdan Ungureanu

Evangelhia duminicii (Luca 17, 12-19)

- Intrând într-un sat, L-au întâmpinat zece leproși care stăteau departe,
- Și care au ridicat glasul și au zis: Iisuse, Învățătorule, fie-Ți milă de noi!
- Și văzându-i, El le-a zis: Duceți-vă și vă arătați preoților. Dar, pe când ei se duceau, s-au curățit.
- Iar unul dintre ei, văzând că s-a vindecat, s-a întors cu glas mare slăvind pe Dumnezeu.
- Și a căzut cu fața la pământ la picioarele lui Iisus, mulțumindu-I. Și acela era samarinean.
- Și răspunzând, Iisus a zis: Au nu zece s-au curățit? Dar cei nouă unde sunt?
- Nu s-a găsit să se întoarcă să dea slavă lui Dumnezeu decât numai acesta, care este de alt neam?
- Și i-a zis: Scoală-te și du-te; credința ta te-a mântuit.

◆ **Astăzi, Duminică, 16 ianuarie ora 8.00** – Slujba Utreniei și a Sfintei Liturghii, cu pomenirile pentru cei răposați.

◆ **Tot astăzi la ora 17.00** – Slujba Paraclisului Maicii Domnului

Indemnăm pe cât mai mulți dintre creștinii noștri și apelăm mai cu seamă la tineri să participe la această rânduală de rugăciune foarte folositoare pentru zidirea noastră sufletească, dar și pentru o mai cuprinzătoare înțelegere a vieții personale și a sporirii noastre duhovnicești și a împlinirii noastre în cadrul social și familial. Acest Paraclis se recomandă a fi citit și de către fiecare creștin, în cadrul rugăciunii personale, în momente de întristare a sufletului și la vreme de nevoie.

◆ **Vineri, 21 ianuarie, ora 17.00** – Slujba Sfântului Maslu

Indemnăm pe creștinii noștri să participe în număr cât mai mare la această Sfântă Taină, știută fiind importanța deosebită pe care o are. Această slujbă este folositoare tuturor creștinilor încercați de boală trupească sau sufletească, de neazuri sau supărări, dându-ne nouă tuturor, prin Harul lui Dumnezeu, tămăduire trupului și iertare sufletului.

◆ **Sâmbăta, ora 17.00** – Slujba Vecerniei
Seara este un moment important al zilei, un moment în care se cuvine să-I aducem lui Dumnezeu mulțumire pentru tot ceea ce s-a întâmplat în ziua care a trecut, rugându-L, în același timp, așa cum spune una dintre rugăciunile Vecerniei, să ne izbăvească „de frica de noapte și de tot lucrul ce se săvârșește în întuneric“. Putem aduce această mulțumire în biserică, laudându-L în același timp pe Dumnezeu și sfîntînd momentul acesta al zilei prin prezența noastră acolo.

Totodată, slujba vecerniei sâmbăta seara este prima din cele șapte laude ale zilei de Duminică, care, rândul său, este „ziua cea dintâi a săptămânii“. Practic, săptămâna ce urmează începe, din punct de vedere liturgic, cu vecernia de sâmbăta seara. De aici folosul mare al acestei slujbe pentru viața personală, pentru cele pe care așteptăm în viitor.

În sfârșit, toți cei care vor să se împărtășească, în mod necesar trebuie să participe la slujba Vecerniei, care constituie primul pas duhovnicesc în pregătirea personală pentru unirea eficientă cu Hristos prin Sfintele Taine.

Tipografia Croma Line, Adresa: STR. SOCOLA,
Nr. 51-53 tipografii, materiale publicitare, producție
croma.line@yahoo.com, 0728 101 081

2011 - Anul omagial al Sfântului Botez și al Sfintei Cununii

La inițiativa Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, în ședința de lucru din 6 iulie 2010, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a aprobat ca anul 2011 să fie declarat *Anul omagial al Sfântului Botez și al Sfintei Cununii în Patriarhia Română*.

În acest sens, Cancelaria Sfântului Sinod a elaborat un program-cadru cu caracter național bisericesc pentru realizarea în anul 2011 a proiectului religios-duhovnicesc, cultural-editorialistic și mediatic intitulat: „2011 - Anul omagial al Sfântului Botez și al Sfintei Cununii în Patriarhia Română”.

În numerele care vor urma vom continua să abordăm în cadrul revistei parohiale diferite aspecte, mai ales practice, legate de aceste două mari taine: Taina Sfântului Botez și Taina Sfintei Cununii.

Taina Sfântului Botez, „Ușa Tainelor” și începutul vieții în Hristos

Prezența lui Hristos în viața lumii este personală și efectivă, pusă în evidență în mod plenar prin Sfintele Taine ale Bisericii care actualizează și edifică Împărăția lui Dumnezeu în inima comunității eclesiale. Primind Tainele Bisericii, creștinul se integrează pe sine în Taina lui Hristos, care este îndumnezeirea omului: *Taina cea din veci ascunsă neamurilor, iar acum descoperită sfinților Săi, căroră a voit Dumnezeu să le arate care este bogăția slavei acestei taine între neamuri, adică Hristos Cel dintru voi, nădejdea slavei.* (Coloseni 1, 26-27). Astfel, îndumnezeirea noastră este un proces care, prin Sfintele Taine, începând cu Botezul și continuând cu Sfânta Euharistie, Pocăința, Preoția, Căsătoria, aduc o transformare și îmbunătățire, o progresivă devenire după chipul Mântuitorului. Textele liturgice ale slujbelor Sfintelor Taine concentrează în ele toată plinătatea de sens și de lumină a acestei uniri de negrăit dintre om și Dumnezeu.

Botezul este Sfânta Taină a nașterii în Biserică. Prin întreita afundare în apă, în numele Sfintei Treimi, omul moare și înviază mistic împreună cu Hristos și intră în comuniunea Bisericii și în viața veșnică, devenind fiu al lui Dumnezeu, după Har. *Nașterea de sus* (Ioan 3, 3) sau *nașterea din apă și din Duh* (Ioan 3, 5) a umanității primitoare de Hristos prin Duhul Sfânt pogorât în apa Botezului, reactualizează Cincizecimea, care, din eveniment istoric încadrat în timp, va deveni permanentă eclesială prin lucrarea Sfintelor Taine. Botezul este început al vieții creștine, al prezenței omului în realitatea veșnică a iubirii treimice. Deși primirea Tainei Botezului este o realitate temporală, ca eveniment de început al unei noi vieți, în Hristos, ea se circumscrie totuși Veșniciei, ca început al unirii cu Dumnezeu, dar și moment inițial al lucrării și demnității sacre de „mădular” al Bisericii, Trupul al cărui Cap este însuși Mântuitorul Hristos Biruitorul, Mielul lui Dumnezeu „junghiat” pentru viața și mântuirea lumii, așa cum preotul rostește la fiecare slujbă a Proscomidiei (pregătirea în altar a Sfintelor Daruri pentru Liturghie).

De aici importanța covârșitoare a sfintei Taine a Botezului pentru viața personală, pentru valorificarea potențialului nostru uman prin Harul lui Dumnezeu, spre afirmare și fericire în lumea aceasta, dar și spre includerea tuturor celor care, prin Botez, mor și înviază împreună și în Hristos. Sfântul Apostol Pavel surprinde acest aspect într-un text ce este inclus în „Apostolul” care se citește la Botez: *Au nu știți că toți câți în Hristos Iisus ne-am botezat, întru moartea Lui ne-am botezat ? Deci ne-am îngropat cu El, în moarte, prin botez, pentru ca, precum Hristos a înviat din morți, prin slava Tatălui, așa să umblăm și noi întru înnoirea vieții. Căci dacă am fost altoiți pe El prin asemănarea morții Lui, atunci vom fi părtași și ai învierii Lui, cumoscând aceasta, că omul nostru cel vechi a fost răstignit împreună cu El, ca să se nimicească trupul păcatului, pentru a nu mai fi robi ai păcatului. Căci ce a murit, a murit păcatului o dată pentru totdeauna, iar ce trăiește, trăiește lui Dumnezeu (Romani 6, 3-10).*

Vasilica Onofrei

(continuare în numărul viitor)

*"Un lung tren ne pare viața.
 Ne trezim în el mergând,
 Fără să ne dăm noi seama,
 Unde ne-am suit și când.
 Fericirile sunt halte,
 Unde stăm câte-un minut,
 Până bine ne dăm seama,
 Sună, pleacă, a trecut.
 Iar durerile sunt stații
 Lungi, de nu se mai sfârșesc
 Și în ciuda noastră parcă,
 Tot mai multe se ivesc.
 Și arzând de nerăbdare,
 Înainte tot privim,
 Să ajungem mai degrabă
 La vreo țintă ce-o dorim.
 Ne trec zilele, trec anii,
 Clipe scumpe și dureri,
 Noi trăim hrăniți de visuri
 Și-nsetați după plăceri.
 Mulți copii voioși se urcă.
 Câți în drum n-am întâlnit,
 Iar câte un bătrân coboară,
 Trist și frânt, sau istovit.
 Vine-odată însă vremea,
 Să ne coborâm și noi.
 Ce n-am da atunci o clipă,
 Să ne-ntoarcem înapoi?
 Dar pe când, privind în urmă,
 Plângem timpul ce-a trecut,
 Sună goarna VEȘNICIEI:
 < Am trăit și n-am știut > "*

Versuri înscrise la intrarea în biserică de la Sadinca, jud. Sibiu, mică mănăstire condusă de părintele-călugăr David.

CUVÎNT DESPRE RUGĂCIUNE de SFÎNTUL IOAN GURĂ DE AUR

Migne 50, 779-786

Traducere de Pr. D. FECIORU

Toată lumea știe că rugăciunea este începutul oricărui bine și pricina mântuirii și a vieții veșnice. Cu toate astea socot că trebuie neapărat să vorbesc după putere despre rugăciune, pentru ca pe cei ce obișnuiesc să trăiască în rugăciune și sînt cu luare aminte la slujba lui Dumnezeu, cuvîntul meu să-i facă mai sîrguincioși, iar pe cei care trăiesc în trîndăvie, care-și lasă sufletul pustiu de rugăciune, să cunoască paguba ce-au avut-o pînă acum și să nu se mai lipsească pentru restul vieții de mîntuire.

Deci, chiar de la început, putem spune că cel mai mare bun al rugăciunii este acela că tot omul care se roagă stă de vorbă cu Dumnezeu; și știe bine orice om, ce lucru mare este, ca om fiind, să vorbești cu Dumnezeu; dar ca să înfățișeze prin cuvînt cîntecul acesta, nimeni nu poate.

Cîntecul acesta depășește chiar strălucita dregătorie a îngerilor, îngerii știu asta bine, că după cum se spune în profeți, toți îngerii aduc cu multă frică Stăpînului cîntări și slujbe; își acoperă fețele și picioarele cu multă evlavie, iar prin zborul și prin neputința lor de a rămîne liniștiți își arată frica lor mare.

Cînd e vorba de rugăciune nu este deosebire între firea îngerească și firea omenescă. Rugăciunea te deosebește de animale, rugăciunea te alătură de îngeri. Dacă te străduiești să-ți petreci toată viața în rugăciune și în slujirea lui Dumnezeu, ai trecut îndată la o viață îngerească, ai trecut la viața, cîntecul, noblețea, înțelepciunea și priceperea îngerească. Poate fi, oare, sfințenie mai mare decît a altora ce stau de vorbă cu Dumnezeu?

Poate fi, oare, cineva mai drept, mai bun și mai înțelept! Dacă cei care vorbesc cu oamenii înțelepți, ajung iute de se aseamănă în înțelepciune cu aceia, în urma deselor convorbiri cu ei, ce se cuvine să spunem de cei care vorbesc cu Dumnezeu și se roagă Lui?

De cîtă înțelepciune, de cîtă virtute, de cîtă pricepere, de cîtă frumusețe morală, de cîtă cumințenie, de cîtă bunăcuviință în moravuri nu se umple sufletul lor în urma rugăciunii și rugămînții lor!

Deci nu păcătuiești de spui că rugăciunea este pricina oricărei virtuți și dreptăți.

Sfânta Liturghie - moment central al trăirii religioase

În cadrul Sfintei Liturghii, rugăciunile pe care le rostesc preoții în taină în Sfântul Altar sunt foarte cuprinzătoare. Astfel, au în atenție nevoile și neîmplinirile oamenilor, care, prin pomelnicele aduse la altar, cer ajutor de la Dumnezeu, dar se roagă și pentru sine și pentru enoriașii săi, pentru comunitatea și comuniunea în rugăciune. În sfârșit, se roagă pentru Țară, pentru Biserică, pentru timpuri bune, pentru anul cel bineplăcut lui Dumnezeu. Toate aceste rugăciuni care se îmbină cu un memorial al tuturor faptelor pe care Dumnezeu le-a făcut pentru mântuirea noastră dau o forță deosebită Sfintei Liturghii.

Sfânta Liturghie este regina tuturor slujbelor. Nu ai nevoie nici de preoți făcători de minuni, nu ai nevoie nici de biserici impunătoare, nu ai nevoie nici de mănăstiri pitorești și oaze de liniște, ai nevoie doar de Sfânta Liturghie de la biserică din colțul străzii tale, care îți este atât de aproape și iată, o neglijezi. Sfânta Liturghie de fapt definește viața Bisericii noastre. Pentru că în Sfânta Liturghie se întâlnește deopotrivă și istoria Bisericii, și viața prezentă a fiecăruia dintre noi, și viitorul, și mai cu seamă, veșnicia.

Noi nu ne dăm seama, practicăm un fel de creștinism confortabil care ne ține pe o oarecare linie de plutire: nici nu ne înecăm în necazurile lumii acesteia, dar nici nu progresăm grozav. Ce ar fi dacă ne-am apropria cu seriozitate de Sfânta Liturghie?! Să fim prezenți la întâlnirea cu Hristos, să călătorim cu El de la început și până la sfârșit, pe drumul mântuirii noastre. Pentru că de altfel, aceasta este Liturghia: nu doar un memorial a ceea ce a făcut Dumnezeu și Fiul Său pentru umanitate, ci o împreună-călătorie în viața noastră, alături de Hristos care ne întinde mâna în fiecare sfântă duminică și sărbătoare și ne invită să-L însoțim în această minunată călătorie în sufletul nostru.

Pr. Mihai Mărgineanu

Rugăciune de mulțumire pentru binefacerile primite de la Dumnezeu

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Dumnezeule a toată milostivirea și îndurarea, Care ai nemăsurată milă, nespūsă și neajunsă iubire de oameni, căzând acum către a Ta slavă, cu frică și cu cutremur, aduc Ție mulțumire pentru binefacerile de care m-ai învrednicit pe mine nevrednicul robul Tău. Te slăvesc, Te laud și Te cânt ca pe un Domn, Stăpân și făcător de bine. Și iarăși căzând înaintea Ta, îți mulțumesc și cu smerenie mă rog nemăsuratei și negrăitei Tale milostiviri, ca și de acum înainte să-mi dăruiești faceri de bine, ca să sporesc în dragostea față de Tine și față de aproapele meu. Izbăvește-mă de tot răul și necazul. Dăruiește-mi liniște. Și mă învrednicește ca în toate zilele vieții mele totdeauna mulțumire să-Ți aduc și să grăiesc și să cânt cele preabune, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.